ርእሰ አንቀጽ

"ስለጽድቅ የሚራቡ ንዑዳን ክቡራን ናቸው"

ለረኀብ ሁለት አቅጣጫዎች አሉት አንደኛው ሥጋዊ ረኀብ ሲሆን ሁለተኛው መንፈሳዊ ረኀብ ነው ። ሥጋዊ ረኀብ ደመ ነፍስ ባላቸው ፍጡራን ሁሉ የሚደርስ ነው መንፈሳዊ ረኀብ ግን ሊደርስ የሚችለው በማንኛውም ፍጡር ላይ ሳይሆን በሰው ልጆች ላይ ነው ።

የሰው ልጆች የሁለት ዓለማት ኗሪዎች ስለሆኑ በምድር ላይ ለተወሰነ ዘመን ከኖሩ በኋላ ነፍስና ሥጋቸው ሲለያዩ ዘለዓለማዊ ኑሮን ለመኖር ወደሚችሉበት መንግሥተ ሰማያት ይተላለፋሉ ። ስለዚህም በዚህ ዓለመ ሥጋ በሚኖሩበት ጊዜ ሥጋዊና መንፈሳዊ ምግቦች ያስፈልጓቸዋል ። ምግበ ሥጋ ሲያጡ ነፍሳቸው ከሥጋቸው እንደምትለይ መንፈሳዊ ምግብንም ካላገኙ ነፍሳቸው ከእግዚአብሔር አንድነት ልትለይ ትችላለች ።

ሰዎች ሥጋዊ ሕይወታቸውን በምድር ላይ ለማቆየትና ጤናማ ሕይወት ለመኖር እንደሚጥሩ ነፍሳዊ ሕይወታቸውም በክብርና በደስታ የምትኖርበትን መልካም ሥነ ምግባር የመሥራት ግዴታ ይኖርባቸዋል ። ወደ እግዚአብሔር ከሚያቀርቡትም ምግባራት አንደኛው ጾም ነው ።

በፍትሐ ነገሥት መንፈሳዊ ክፍል አንቀጽ ፲፭ ላይ ተጽፎ እንደሚገኘው "ጾም ሥጋ ለነባቢት ነፍስ እንድትታዘዝ የሚያደርግ መንፈሳዊ መሣሪያ ነው ። የጾምን አስፈላጊነትና ጠቃሚነት ሁሉም ሰው ያውቀዋል ። ነገር ግን ሥነ ሥርዓቱ በሁሉም ዘንድ የተለያየ በመሆኑ አንዱ ጊዜ ለይቶ ሰዓት ወስኖ ሲጾም ሌላው ደግሞ በተመቸው ጊዜ ይጾማል ። ያም ሆነ ይህ ስለጽድቅ ብሎ መራብና መጠማት ከፍተኛ ዋጋን ከእግዚአብሔር የሚያስገኝ መሆኑ አይጠረጠርም ።

ይህንንም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያስተምር "ብፁዓን እለ ይርኅቡ ወይጸምኡ በእንተ ጽድቅ" አብዝተን ከተመገብን ሰውነታችን ከኃጢአት ወስኖ ገትቶ መኖር እንደምን ይቻለናል ብለው ከሚበሉትና ከሚጠጡት እየከፈሉ ለችግረኞች በመስጠት የሚራቡና የሚጠሙ ንዑዳን ክቡራን ናቸው ብሏል ። ማቴ ፭.፮ ።

በቀድሞ ዘመን በሕንድ ሀገር በረኀብ መሞት የተቀደሰ ሞት ነው ተብሎ በአንዳንድ ሕንዳውያን ዘንድ ይታመንበት ነበር ፤ ከዚህም የተነሣ ንጉሡ አስረያማና እቴጌይቱ ትረዛላ የተባሉት ሰዎች በጣም ሃይማኖታውያን ነን ለማለት የሚበሉት እህል የሚጠጡት ውሀ ሳያጡ ሰውነታቸውን በማስራብ ሕይወተ ሥጋቸውን ያሳለፉ መሆናቸው በታሪክ ተጽፏል ። ታ.ሃ.ኢ. ገጽ ፳፯ ።

ነገር ግን ረኀብ ዋጋ ሊያስገኝ የሚችለው ከሚበሉትና ከሚጠጡት እየከፈሉ ለድሆች እየሰጡ የተራቡ እንደሆነ ነው ነቢዩ ዳዊት "ለችግረኞች የሚያስብ ምስጉን ነው እግዚአብሔር በክፉ ቀን ያድነዋል ፤ እግዚአብሔር ይጠብቀዋል ፤ ሕያውም ያደርገዋል ። በምድርም ላይ የተመሰገነ ይሆናል" ይላል መዝ. ፵፩.፩ ።

ችግረኞችን በሚችሉት ነገር ሁሉ መርዳት ክብርን የሚያስገኘው በነፍስ ብቻ አይደለም በዚህ ዓለምም ቢሆን ከመከራ ሥጋ የሚያድን መሆኑ አያጠራጥርም ። ራሕል ፎልር የሚባል አንድ ሰው በዚህ ዓለም ላይ በልዩ ልዩ ችግር ተይዘው ስለሚሠቃዩት ድሆችና በሽተኞች በሰፊው ተናግሯል ። "የእውነተኛ ፍቅር መጽሐፍ" በሚለው መጽሐፉ ውስጥ ስለ ድሆች አስቡ በሚለው ርእስ ተንሥቶ "ማልቀስና ማዘን በቀላሉ የሚያረጉ ስለሆኑ ዋጋ የላቸውም ። የሚበጀው የሰዎችን ችግር ተረድታችሁ እንዳይቀጥል መታገል ነው ። ስለራሳችሁና ስለዘመዶቻችሁ ብቻ መሥራትና በመንግሥተ ሰማያትም ለራሳችሁ ብቻ ቦታ ማዘጋጀት አይገባችሁም ። ደግ ሰው መልካሙን የሚያደርግ እንጂ ክፉ አታድርግ የሚል ብቻ አይደለም ። ሌሎች በመከራ ሲኖሩ እናንተ በደስታ መኖርን አትፈልጉ ፤ በዓለም ላይ ችግር መብዛቱን አይታችሁ ይህን ችግር ማስወገድ አይቻልም ሳትሉ ችግሩን በርትታችሁ ተዋጉት ፤ ከሁሉም አስከፊ የሆነው ነገር ግን ሕይወታችሁን ዓላማ ቢስ ስታደርጉና ምንም መልካም ሥራ ሳትሠሩ ስትቀሩ ነው" ይላል ።

በተለይ በጾም ወራት ከሌላው ጊዜ በበለጠ ለችግረኞች የምንለግሰውን እርዳታ ከፍ ልናደርግ ይገባናል ጾም የትሩፋት ሁሉ መሠረት ነውና እንድንታገሥ ለችግረኞች እንድናዝንና እንድንራራ መንፈሳዊ ኃይልን ከእግዚአብሔር ለማግኘት የምንችለው ስንጾምና ስንጸልይ መሆኑ የተረጋገጠ ነው ።

የጾም ጠቃሚነቱ በዘመነ ብሉይም ሆነ በዘመነ ሐዲስ በጉልህ ስለታወቀ ቅድስት ቤተክርስቲያናችን ጊዜና ሰዓት ወስና እንዲጾሙ ለክርስቲያኖች የምታስተምራቸው ሰባት አጽዋማት አሏት ከእነርሱም ዋነኛው ዓቢይ ጾም ስለሆነና ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የጾመው በመሆኑ ታላቅ የሚለው ትርጉም ተሰጥቶታል፤

አጽዋማቱ የሚጾሙት ከእህልና ከውሀ በመከልከል ብቻ ሳይሆን ከጸብ ከክርክር ከሐሜትና ከተንኮል ከዝሙትና ከምቀኝነት ከመሳሰሉትም ተከልክሎ ለችግረኞች በመስጠት የተጣሉትን በማስታረቅ፣ የተበደሉትን በማስካስ የተቀሙትን በማስመለስ ፍቅርንና ርኅራኄን በተሞላ ሰውነት መጾም እንደሚገባ ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ታስተምራለች ።

"ኀዘንን የቀመሰ ኀዘንን ያውቃል" እንደሚባለው የሚጾም ሰው ለተራቡት ለተጠሙት ለታረዙት ሊያዝንና ሊራራ ሲችል የማይጾም ሰው ግን ረኃብን ችግርን በቀላሉ ሊረዳ አይችልም እርሱ እንደሚበላና እንደሚመገብ ሌላውም የሚመገብ ይመስለዋል ። ችግር በሰዎች ላይ ያለ አይመስለውም ።

ከዚህ ላይ አንድ ታሪክ እንመልከት ሰሎሞን የዳዊት ልጅ ነው ። አባቱ ንጉሥ ስለነበረ በቤተ መንግሥት ተወልዶ በድልድል በቅምጥል አደገ ። ፲፪ ዓመት ሲሆነውም በአባቱ በዳዊት ዙፋን ላይ ነገሠ ። አባቱም ዳዊት ጥቂት ጊዜ ቆይቶ ሞተ ። ከዕለታት አንድ ቀን አንድ ችግረኛ ስመ እግዚአብሔር እየጠራ ሲለምን ተመልክቶ ይህ ሰው ምንድን ሆና ነው ! ብሎ አሽከሮቹን ጠየቀ ። ርቦት ጠምቶት ምግብ እየለመነ ነው ፣ አሉት ሰሎሞንም ችግርንና ረኀብን የማያውቅ ስለነበር ረኀብ ምንድን ነው? ሲል የማይገባ ቃልን ስለተናገረ እግዚአብሔር ተቀየመው ።

ወዲያው ወደ ውጭ ሲወጣ ስመ እግዚአብሔር የተቀረጸባትን ቀለበቱን ከዙፋኑ ላይ ረስቷት ስለሄደ አሽከሮቹ ተቀምጦበት የነበረውን ምንጣፍ ከውጭ አውጥተው ሲያራግፉ ቀለበቱም ከጥራጊው ጋር ተጠርጋ ተጣለች ። ከሰሎሞንም ዙፋን ላይ ሰይጣን ተሸፋፍኖ ተቀመጠበት ። ሰሎሞን ወደዙፋኑ እገባለሁ ሲል የገዛ አሽከሮቹ ከለከሉት እኔ ሰሎሞን ነኝ እኮ ቢላቸው ሰሎሞን ከዙፋን ላይ ተቀምጧል ሁለተኛ ሰሎሞን አናውቅም ተመለስ ብለው አባረሩት ።

ሰሎሞን የሚበላውና የሚጠጣው አጥቶ በጣም ተቸገረ መንደር ሂዶ ቢለምንም ሰይጣን የሰውን ልብ ስላጨከነበት የሚዘከረው አላገኘም እጣ ረኀብ ምንድነው ብሎ በመናገር ፈጣሪውን ስላስቀየመ በገዛ ሀገሩ በገዛ ከተማው ቁራሽ እንጀራ አጥቶ ተንከራተተ ዞረ፣ በከተማው አቅራቢያ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና ወደእነርሱ ሂዶ ለመነ ። እንደአጋጣሚ ከጥራጊው ጋር የተጣለውን ቀለበቱን አንድ ዓሣ ውጦት ስለሞተ ሰሎሞን በለመነ ጊዜ አሣ አጥማጆቹ ያንን የሞተ ዓሣ ወረወሩለት እርሱም እርቦት ስለነበረ የዓሣውን ሆድ ዕቃ አውጥቼ እበላለሁ ሲል ቀለበቱን አገኛት ። ቀለበቱን ከጣቱ ባስገባት ጊዜ ንጉሥ ከዚህ ምን ሊያደርጉ መጡ በማለት ሕዝቡ ሠራዊቱን ከቦ እያጀበው ወደ ቤተ መንግሥቱ አገባው በሰሎሞን ዙፋን ተቀምጦ የነበረውንም ሰይጣን ስመ እግዚአብሔር በመጥራት ድራሹን አጥፍቶታል ።

ሰሎሞን በገዛ ከተማው የሚበላውና የሚጠጣው አጥቶ የተንከራተተው ለተራብ ባለማዘኑና ረኀብ በሰው ላይ የሚያደርሰውን ችግር ባለመረዳት በተናገረው የማይገባ ቃል ነው ።

በሁላችንም አፍ ከቶ ነገር እንዳይወጣ መጠበቅና መጠንቀቅ ይኖርብናል ዳዊት "በምላሴ እንዳልስት መንገዶቼን እጠብቃለሁ አልሁ፣ ኃጢአተኛ በፊቴ ሳለ አፌን በልጓም እጠብቃለሁ" ይላል መዝ. ፴፰. ፩

አፍን ከሐሜትና ከስድብ ከልክሎ ለምስጋና ለጸሎት ማዋል ከጾመ መባልዕት ያላነሰ ዓቢይ ቁም ነገር ነው ። ስለዚህ በክርስቶስ ክርስቲያን ተብለን የምንጠራ ሰዎች ሁሉ ዲያብሎስን የምናሸንፍበት የመንፈስ መሣሪያችን ጾም መሆኑን ተገንዝበን በፍቅርና በትሕትና ሆነን መጾም ይገባናል ። ስለጽድቅ መራብ፣ ስለጽድቅ መጠማት ከብር የከበረ ክብርን ያጐናጽፋልና ።

www.ethiopianorthodox.org